

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 17 februari 2023 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de verstrekking en vergoeding van een aangepast maatvest.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelenzorg en medisch-specialistische zorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoekster op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster is de moeder van de minderjarige verzekerde en zij treedt daarom in dit geschil op als wettelijk vertegenwoordiger.

Verzekerde is een in 2019 geboren jongen en sinds zijn geboorte onder behandeling in verband met ernstige chronische nierinsufficiëntie. Naast nierproblemen heeft verzekerde ook multipele problemen van andere orgaansystemen en een ontwikkelingsachterstand.

Ten behoeve van verzekerde heeft verzoekster bij verweerder een aanvraag gedaan voor op maat gemaakte kindervestjes met neopreen (hierna te noemen maatvestjes) in verband met zijn hemodialyse.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen. Verweerder voert aan dat verzekerde geen aanspraak kan maken op de vestjes op grond van de aanspraak hulpmiddelenzorg, onder vermelding van artikel 2.12, lid 1, onderdeel a, van de Regeling zorgverzekering (Rzv), artikel 2.6, onderdeel m, van de Rzv en artikel 2.15, lid 1, onderdeel j, van de Rzv. Ook stelt verweerder dat het aangevraagde vest geen aparte prestatie is vanuit de medisch-specialistische zorg.

Verweerder heeft besloten een eenmalige vergoeding te verlenen buiten de verzekeringsvoorwaarden en coulance om.

Verzoekster geeft aan dat deze vestjes in andere situaties wél door verweerder worden verstrekt of vergoed en daarom is aan te merken als een verzekerd hulpmiddel.

Op dit moment maakt verzekerde gebruik van een op maat gemaakt vest, maar dit vest moet door onder meer zijn groei en hygiëne vaker worden vervangen. Volgens verzoekster zijn de vestjes noodzakelijk voor verzekerde en zij verwijst hierbij naar een door de kinderarts-nefroloog opgestelde brief.

Verder geeft verzoekster aan dat verzekerde met spoed naar het ziekenhuis moet als hij de dialyselijn los trekt. Het lostrekken kan tot complicaties leiden en dit kan schade veroorzaken aan de bloedvaten. Dit is onwenselijk als verzekerde in de toekomst mogelijk een transplantatie ondergaat.

Brief behandelend kinderarts-nefroloog, d.d. 24 mei 2022

Uit het schrijven van de behandelend kinderarts-nefroloog blijkt dat verzekerde inmiddels al geruime tijd een dialysebehandeling ondergaat, in eerste instantie peritoneaal dialyse, maar vanwege complicaties is hij sinds april 2021 definitief over op hemodialyse. Hiervoor gaat verzekerde drie- tot viermaal per week naar de kinderdialyse in het ziekenhuis. Voor deze hemodialysebehandelingen heeft verzekerde een centraal veneuze katheter in situ. Gezien zijn leeftijd en mate van ontwikkeling dient deze hemodialysekatheter goed gefixeerd te worden. Verzekerde ondervindt ernstige klachten van huidirritatie en jeuk ter plaatse van de insteekopening van deze katheter, ten gevolge van onder andere de pleisters (die ter fixatie noodzakelijk zijn) en in combinatie met zijn heel gevoelige huid. De behandelend kinderarts-nefroloog geeft aan vele aanpassingen, behandelingen, pleisters, zalven, etc. - in samenspraak met de dermatoloog - uitgeprobeerd te hebben om de huid rustig te houden. Dit is onvoldoende gelukt.

Tevens geeft de behandelend kinderarts-nefroloog aan dat verzekerde als gevolg van de jeuk continue aan zijn katheter zit en er reëel gevaar is dat hij de katheter eruit trekt. In verband met zijn jonge leeftijd begrijpt verzekerde nog niet dat hij niet aan de katheter mag zitten. De hemodialysekatheter is voor verzekerde zijn 'levenslijn'.

Er bestaat volgens de behandelend arts een groot infectierisico als gevolg van het krabben en de huidirritatie. Als noodoplossing is door de gips- en verbandmeester een gipskorset gemaakt en gipsen armkokers om hiermee de romp en daarmee de insteekopening van de hemodialysekatheter onbereikbaar te maken, zodat verzekerde niet kan krabben en trekken aan de katheter.

Verder geeft de behandelend kinderarts-nefroloog in haar schrijven aan dat deze situatie om meerdere redenen onhoudbaar is. De armkokers belemmeren verzekerde in zijn ontwikkeling, terwijl hij met zijn ontwikkelingsachterstand juist optimaal de ruimte moet krijgen om zich te kunnen ontwikkelen. Warmte leidt met het gipskorset tot zweten en daarmee verergering van de huidirritatie en meer jeuk.

Door de revalidatiearts en ergotherapeut is geadviseerd een maatwerkpak te laten maken naar analogie van een compressievest bij patiënten met brandwonden, maar dan zonder de compressie. Om de veiligheid van de hemodialysebehandeling te kunnen blijven waarborgen verzoekt de behandelend kinderarts-nefroloog dringend om over te gaan tot vergoeding van een maatwerkpak (in drievoud voor het dagelijks gebruik, wassen, etc.).

Juridisch kader

Polisvoorwaarden

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelen (artikel 37) en medisch-specialistische zorg (artikel 16) omschreven, met verwijzing naar het Reglement Hulpmiddelen behorend bij de zorgverzekering. In het Reglement Hulpmiddelen zijn nadere voorwaarden gesteld aan het verkrijgen van hulpmiddelen.

Toepasselijke regelgeving

Artikel 2.15, lid 1, onderdeel j, van de Rzv (oud)

Tot 1 januari 2015 vielen verbandmiddelen toe te passen bij een ernstige aandoening, waarbij een langdurige, medische behandeling met deze middelen was aangewezen, onder de 'hulpmiddelen voor persoonlijke verzorging en bescherming.' Gezien deze omschrijving van wet- en regelgeving van verbandmiddelen, was deze te verzekeren prestatie – als het gaat om de behandeling van wonden – beperkt tot 'complexe wondzorg'. Daarnaast werden verbandmiddelen toegepast bij huidaandoeningen, zoals psoriasis of eczeem.¹

Deze wetsbepaling is per 1 januari 2015 komen te vervallen.

Artikel 2.6, onderdeel k, nader uitgewerkt in artikel 2.18 van de Rzv

Met ingang van 1 januari 2015 zijn de 'hulpmiddelen te gebruiken bij stoornissen in de functies van de huid' functiegericht omschreven in artikel 2.6, onderdeel k, van de Rzv.

In het functiegericht omschrijven van deze hulpmiddelen past geen productgerichte benadering. Daarom komen de kernfuncties die tot dusver werden gehanteerd bij de afbakening van de te verzekeren prestatie 'verbandmiddelen' te weten absorptie, fixatie, afdekking en reiniging niet meer terug in de functiegerichte omschrijving. Overigens leidt het functiegericht omschrijven van deze te verzekeren prestatie ertoe dat de aanspraak niet langer beperkt is tot 'verbandmiddelen', maar dat ook andere (nieuwe) wondzorgproducten – die strikt genomen niet voldoen aan de wettelijke omschrijving 'verbandmiddel' – voor vergoeding in aanmerking kunnen komen, voor zover deze producten bewezen effectief zijn.²

In artikel 2.18, lid 1, van de Rzv staat dat het gaat om 'hulpmiddelen ter behandeling van stoornissen in de functies van de huid, niet zijnde hulpmiddelen voor het veranderen en handhaven van lichaamshouding en antidecubitusbedden, -matrassen en -overtrekken die vallen onder de in de artikelen 2.12 en 2.17 Rzv omschreven hulpmiddelen'.

Artikel 2.18, lid 2, van de Rzv bepaalt dat sprake moet zijn van:

- een complexe wond of een hoog risico daarop;
- ernstige littekens, of
- een chronische huidaandoening.

¹ [Advies functiegerichte omschrijving hulpmiddelen te gebruiken bij stoornissen in de functies van de huid | Advies | Zorginstituut Nederland](#), p. 14.

² [Advies functiegerichte omschrijving hulpmiddelen te gebruiken bij stoornissen in de functies van de huid | Advies | Zorginstituut Nederland](#), p. 10 en 23.

Toelichting op artikel 2.18, lid 2, van de Rzv

In de toelichting bij de Rzv staat dat er bij complexe wondzorg, zijnde zorg voor wonden met een verstoorde of vertraagde genezingstendens, vaak sprake is van onderliggende pathologie. Met andere woorden de wond is het gevolg van een onderliggende ziekte, een complicatie van een behandeling of trauma.

Ook bij een hoog risico op een complexe wond bestaat aanspraak op hulpmiddelenzorg. De bedoeling hiervan is dat ook bij kleine wonden sprake kan zijn van complexe wondzorg vanwege de achterliggende pathologie.

Daarnaast is bij chronische huidaandoeningen sprake van een stoornis in de functies van de huid. Een stoornis in de functies van het afweersysteem (gevoeligheidsreacties zoals bij allergieën) kan hieraan ten grondslag liggen. Het gaat bij deze te verzekeren prestatie onder meer om verbandmaterialen voor vochtabsorptie (zoals ingeval van nattend eczeem), afdekking en fixatie bij zalftherapie maar ook om allergeenvrije schoenen.

Artikel 2.6, onderdeel e, nader uitgewerkt in artikel 2.12 van de Rzv

De aanspraak op 'uitwendige hulpmiddelen gerelateerd aan stoornissen in het bewegingssysteem' is geregeld in artikel 2.6, onder e, van de Rzv, en nader uitgewerkt in artikel 2.12 van de Rzv.

Ingevolge artikel 2.12, lid 1, onder a, van de Rzv, omvat dit 'hulpmiddelen ter correctie van gestoorde functies van het bewegingssysteem, aan beweging verwante functies of anatomische eigenschappen van structuren verwant aan beweging, toe te passen bij een ernstige aandoening, waarop de verzekerde permanent en niet uitsluitend bij sportactiviteiten is aangewezen.'

In de toelichting bij de Rzv staat dat er een relatie moet bestaan tussen de aangevraagde voorziening en de stoornis in het bewegingssysteem.

Artikel 2.6, onderdeel m, van de Rzv

De aanspraak op 'uitwendige hulpmiddelen te gebruiken bij het langdurig compenseren van het functieverlies van aderen bij het transport van bloed en het functieverlies van lymfevaten bij het transport van lymfe' is geregeld in artikel 2.6, onderdeel m, van de Rzv.

Geneeskundige zorg (medisch-specialistische zorg)

Op grond van artikel 2.4, lid 1, van het Besluit zorgverzekering (Bzv) omvat geneeskundige zorg, zorg zoals onder meer medisch-specialisten die plegen te bieden. Verder geldt dat de zorg moet voldoen aan 'de stand van de wetenschap en praktijk'.³ Dit criterium bepaalt of een specifieke behandeling behoort tot het verzekerde pakket. Nadat is vastgesteld dat een behandeling als een verzekerde prestatie is aan te merken, dient te worden vastgesteld of een individuele verzekerde naar inhoud en omvang redelijkerwijs is aangewezen op de prestatie.⁴

In de nota van toelichting bij artikel 2.4 Bzv staat: 'Onder geneeskundige zorg vallen ook de materialen die er toe bijdragen dat de arts of een andere hulpverlener geneeskundige zorg verleent. Vaak bestaat de geneeskundige zorg slechts of voor een groot deel uit de toepassing van materialen, zoals genees-, verband- of hulpmiddelen. Te denken valt aan behandeling met chemotherapie, het aanbrengen van een gipsverband, het plakken van een pleister en het hechten van een wond. De toepassing van bepaalde materialen is dan juist de

³ Artikel 2.1 lid 2 Bzv.

⁴ Artikel 2.1 lid 3 Bzv.

geneeskundige zorg. Ook ten behoeve van onderzoek kunnen materialen nodig zijn, bijvoorbeeld contrastvloeistoffen bij röntgenonderzoek. Zo was dat onder de Ziekenfondswet, dat is met de invoering van de Zvw niet anders geworden. Dit betekent dat materialen als genees-, verband- of hulpmiddelen die door de hulpverlener als onderdeel van de zorg wordt toegepast, onder de geneeskundige zorg vallen zoals die in deze bepaling is geregeld. Krijgt een verzekerde een voorschrift mee om genees-, verband- of hulpmiddelen aan hem te laten afleveren voor gebruik buiten de praktijk van de hulpverlener dan wel buiten de instelling waaraan de hulpverlener verbonden is, dan valt deze zorg onder artikel 2.8 of artikel 2.9 Bzv.⁵

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

Uit het dossier blijkt dat verweerder de aanvraag voor de maatvestjes heeft afgewezen, maar wel een eenmalige onverplichte vergoeding heeft toegekend buiten de verzekeringsvoorwaarden en coulance om. De adviesbevoegdheid van het Zorginstituut ziet niet op de beslissing van verweerder met betrekking tot de eenmalige/ onverplichte vergoeding.

Wel kan het Zorginstituut ingaan op de vraag in geschil of het door verzoekster aangevraagde maatvest in de situatie van verzekerde zou kunnen vallen onder de te verzekeren prestatie hulpmiddelenzorg, dan wel onder de te verzekeren prestatie medisch-specialistische zorg.

Afbakening hulpmiddelenzorg en medisch-specialistische zorg

In het rapport 'Afbakening hulpmiddelenzorg en geneeskundige zorg, zoals medisch-specialisten die plegen te bieden'⁶ verduidelijkt het Zorginstituut (voorheen CVZ) wanneer een hulpmiddel behoort tot de medisch-specialistische zorg of valt onder de aanspraak hulpmiddelenzorg. Om deze vraag te beantwoorden maakt het Zorginstituut onderscheid tussen verschillende soorten hulpmiddelen.

Verbruikshulpmiddelen

Voor uitwendige verbruikshulpmiddelen zoals verbandmiddelen, geldt dat de verbandmiddelen tijdens opname of poliklinische behandeling in het ziekenhuis vallen onder de 'medisch-specialistische zorg'. Als een patiënt ontslagen wordt uit het ziekenhuis of behandeling in de thuissituatie plaatsvindt, kunnen de verbruikshulpmiddelen onder de te verzekeren prestatie 'hulpmiddelenzorg' vallen.

Uitwendige hulpmiddelen

Een uitwendig gedragen hulpmiddel valt onder de medisch-specialistische zorg, als de inzet van het hulpmiddel tijdelijk plaatsvindt in het kader van de medisch-specialistische behandeling. Het gaat dan om aandoeningen waarbij het dragen van het betreffende hulpmiddel wordt geïndiceerd door de medisch specialist, maar – na ontslag uit de poliklinische controle – niet meer nodig is of op termijn eindigt.

⁵ Te raadplegen via: <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/STB-2005-389.html#IDAYIXXB>.

⁶ Afbakening hulpmiddelenzorg en geneeskundige zorg, zoals medisch-specialisten die plegen te bieden (publicatienummer 280), te raadplegen op: [Afbakening hulpmiddelenzorg en geneeskundige zorg, zoals medisch-specialisten die plegen te bieden | Standpunt | Zorginstituut Nederland](#).

Met 'tijdelijk' is bedoeld dat de behandeling met het hulpmiddel eindig is. Dit kan afhankelijk van het hulpmiddel enkele weken, maanden of jaren zijn. Als van tevoren niet duidelijk is of de behandeling met het hulpmiddel tijdelijk is, kan sprake zijn van hulpmiddelenzorg.

Aanspraak op hulpmiddelenzorg

In de brief van 16 februari 2023 wijst verweerder, onder vermelding van wetsbepalingen uit de Rzv, de aanvraag van verzoekster af. Het Zorginstituut wil hierover het volgende opmerken.

Hulpmiddelen bij stoornissen in de functies van de huid

Verweerder geeft aan dat in geval van verzekerde geen sprake is van 'verbandmiddelen toe te passen bij een ernstige aandoening, waarbij een langdurige medische behandeling met deze middelen is aangewezen.' Daarbij komt verweerder tot de conclusie dat de vestjes niet aan te merken zijn als een 'verbandmiddel'. Bij deze beoordeling is verweerder uitgegaan van de criteria uit artikel 2.15, lid 1, onderdeel j, van de Rzv (oud).

Onder artikel 2.15, lid 1, onderdeel j, van de Rzv (oud) werden producten beschouwd als een verbandmiddel, als er een verbandfunctie is – wondverzorging en – preventie met als functies reiniging, vochtabsorptie, afdekking en fixatie. Een van de voorbeelden van een 'verbandmiddel' zijn de anti-krabpakken. De anti-krabpakken dienen ter bescherming van de huid dan wel ter voorkoming van krabben door ernstige jeuk. Een vereiste is dat sprake is van een ernstige huidaandoening en daarbij langdurige behandeling nodig is. Of dit het geval is, dient per individueel geval te worden beoordeeld.⁷

De aanspraak op 'hulpmiddelen te gebruiken bij stoornissen in de functies van de huid' is per 2015 overgeheveld naar artikel 2.6, onderdeel k, van de Rzv, en nader uitgewerkt in artikel 2.18 van de Rzv. Het Zorginstituut houdt hier in de beoordeling rekening mee.

Het huidige artikel 2.18 van de Rzv vereist dat het hulpmiddel dient 'ter behandeling van stoornissen in de functies van de huid'. In geschil staat vast dat verzekerde als primaire diagnose ernstige chronische nierinsufficiëntie heeft en dat hij daarvoor onder behandeling en controle staat van een medisch-specialist in het ziekenhuis. Ook heeft hij last van jeuk, wat een frequent voorkomende klacht is bij nierpatiënten. In verband met de hemodialysebehandelingen heeft verzekerde een centraal veneuze katheter in situ. De hierbij aanwezige insteekopening in de huid zorgt weliswaar voor een onderbreking van de huid, maar is niet primair een stoornis in de functie van de huid zoals bedoeld in de regelgeving. Ten gevolge van de aanwezigheid van de hemodialysekatheter ontstaan bij verzekerde ernstige klachten van huidirritatie en jeuk, met als gevolg dat hij veel krabt en probeert bij de dialyselijn te komen, met het gevaar van lostrekken en complicaties en schade tot gevolg. Gezien zijn jonge leeftijd is hij zich hier niet van bewust.

Uit de voorliggende informatie kan opgemaakt worden dat het op maat gemaakte vest is bedoeld om het lostrekken van de hemodialysekatheter en de daaruit ontstane gevolgen te voorkomen. Daarmee staat *niet* vast dat het bedoelde vest noodzakelijk is 'ter behandeling van stoornissen in de functies van de huid', zoals bedoeld in de regelgeving. De reden van de aanvraag is immers het gegeven dat verzekerde een hemodialysekatheter heeft in het kader van medisch-

⁷ [Kenniss Gebundeld \(Kenniss over Verstrekkingengeschillen Zwv\) | Standpunt | Zorginstituut Nederland](#), p. 225-227.

specialistische behandeling. Artikel 2.18 van de Rzv biedt daarom in de situatie van verzekerde geen mogelijkheid tot verstrekking en/of vergoeding van het aangevraagde vest.

Hulpmiddelen bij stoornissen in het bewegingssysteem

Verweerder heeft de aanvraag van verzoekster tevens getoetst aan artikel 2.12 van de Rzv, en concludeert dat in geval van verzekerde geen sprake is van een stoornis in het bewegingssysteem.

Het Zorginstituut constateert dat in het dossier geen (concrete) aanknopingspunten aanwezig zijn, om aan te nemen dat bij verzekerde sprake is van een 'stoornis in het bewegingssysteem', zoals bedoeld in de regelgeving. Daarom kan verzoekster, ten behoeve van verzekerde, geen aanspraak maken op de maatvestjes op grond van artikel 2.12 van de Rzv.

Hulpmiddelen in de zin van artikel 2.6, onderdeel m, van de Rzv

Aanspraak op hulpmiddelen uit artikel 2.6, onderdeel m, van de Rzv kan bestaan als dit noodzakelijk is 'ter compensatie van functieverlies van aderen en lymfevaten bij transport van bloed en lymfe'.

Het Zorginstituut merkt op dat onder deze aanspraak de volgende specifieke hulpmiddelen kunnen vallen: elastische kousen, de aan-en uittrekhulp en hulpmiddelen die zowel voor het aan- als voor het uittrekken kunnen worden gebruikt en de compressieapparatuur. Daarnaast kunnen producten met de functie 'compressie' worden verstrekt als zij voldoen aan de functiegerichte omschrijving van artikel 2.6, onderdeel m, van de Rzv.⁸

In de brief van 16 februari 2023 schrijft verweerder dat verzekerde niet voldoet aan artikel 2.6, onderdeel m, van de Rzv. Daarnaast kan uit het schrijven van de behandeld kinderarts-nefroloog van 24 mei 2022 opgemaakt worden dat voor verzekerde een maatvest geadviseerd wordt, *zonder* de compressie. Het Zorginstituut kan zich hierin vinden. Bovendien is de reden van de aanvraag een andere dan 'functieverlies van aderen en lymfevaten bij transport van bloed en lymfe'. Dit leidt ertoe dat in geval van verzekerde geen aanspraak bestaat op grond van artikel 2.6, onderdeel m, van de Rzv.

Aanspraak op medisch-specialistische zorg

Uit de informatie van kinderfysiotherapeut van 24 augustus 2022 blijkt dat verzekerde bij de start van de behandeling afneembare elleboogspalken en een star korset droeg die waren bedoeld om te voorkomen dat hij zijn pleisters lostrok, maar die hem belemmerden in zijn bewegen en zijn motorische ontwikkeling. Volgens de kinderfysiotherapeut blijkt dat verzekerde met het aangeschafte vestje wel in staat is zich goed te ontwikkelen.

Uit de informatie van de behandelend kinderarts-nefroloog en de kinderfysiotherapeut blijkt dat het maatvest wordt gebruikt in verband met de hemodialysebehandeling. Het maatvest dient ervoor de bij verzekerde aangebrachte centraal veneuze katheter goed op zijn plaats te houden en te voorkomen dat verzekerde deze eruit trekt of dat er een infectie ontstaat, omdat verzekerde als gevolg van huidirritatie en jeuk krabt aan de huid bij de insteekopening. Uit de informatie blijkt ook dat het doel en de functie van het maatvest gelijk zijn aan die van het eerdere gebruikte (gipsen)korset en de gipsen armkokers of elleboogspalken. Het maatvest wordt gebruikt als alternatief

⁸ [Kennis Gebundeld \(Kennis over Verstrekkingengeschillen Zvw\) | Standpunt | Zorginstituut Nederland](#), p. 225 en 240.

daarvoor. Het maatvest is in deze situatie geen apart te verzekeren prestatie. Het maatvestje wordt in deze situatie toegepast als onderdeel van de hemodialysebehandeling.

Een hemodialysebehandeling valt onder medisch-specialistische zorg. Niet in geschil is dat deze behandeling onderdeel is van het basispakket en dat verzekerde redelijkerwijs is aangewezen op deze zorg. Het maatvest is onderdeel van de hemodialysebehandeling en valt daarmee onder de aanspraak medisch-specialistische zorg.

Conclusie

Verzoekster kan geen aanspraak maken op het maatvest vanuit de hulpmiddelenzorg. Wel is het maatvest onderdeel van de hemodialysebehandeling en valt het daarmee onder de aanspraak medisch-specialistische zorg.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Een aangepast maatvest maakt onderdeel uit van de te verzekeren prestatie medisch-specialistische zorg.